

GAŠTANKO

september - december

ŠKOLSKÝ ČASOPIS
ZŠ s MŠ ODBORÁRSKA 2, BRATISLAVA

školský rok 2009/2010

Škola, školička.....

„Víta vás ranná šou Funrádia...Začalo mi hučať pri uchu. Vyskočil som z postele a treskol som si hlavu o strop, lebo som si ešte nezvykol, že posteľ je poschodová. Obliekol som sa a šiel do kuchyne. Tam som našiel mamu, ako robí raňajky. Na stole som mal kukuričné lupienky. Keď som sa najedol, tak som dal do vrečka rožky a vyrazil som do školy. Na školskom dvore bol strašný krik. Tam som našiel spolužiakov a pridali sa do rozhovoru. Tu som sa dozvedel, že nám premiestnili triedu na prízemie. Pani učiteľka Acsova pripravila prváčikom predstavenie, v ktorom vystupovali aj deviataci, ktorí mali vypchané podprsienky a boli prezlečení za baby. Po nich mala príhovor pani riaditeľka. Potom sme sa všetci presunuli so školy. Tlieskaním sme sprevádzali prváčikov do ich nových tried. Potom sme išli do našej novej triedy a tam nám pani triedna učiteľka vysvetlila, ako to bude cez školský rok prebiehať. Môj prvý školský deň bol celkom fajn.

MICHAL Z. 7.TRIEDA

NAŠI DEVIATACI

.....veľt tie prázdniny boli také krátke...

Už cez noc som nevedela spať a rozmýšľala som, aký bude prvý deň? Čo sa v škole zmenilo? Ako som tak premýšľala, zrazu mi prešlo myslou: „Čo ak nám dali triedu dole?“ No po chvíli ma to prešlo. „Prečo by to robili, veď povedali, že tú triedu už máme až do konca.“ Otočila som sa a od únavy som hneď zaspala, no sníval sa mi čudný sen: „Bolo obyčajné ráno a už bol prvý školský deň. Ja som zaspala a ani budík ma nezбудil. Nebolo to len obyčajné ráno a obyčajné zaspanie, lebo škola si všimla, že chýbam a prišla po mňa až domov. Nevieť čo bolo ďalej, lebo hneď som sa zobudila. Zvoní ozajstný budík a v ozajstnom svete.“

Rýchlo som vypln nepríjemný zvuk, čo nelahodí môjmu sluchu a zamrmala som: „Ale nie, už zasa, veď tie prázdniny boli také krátke.“ No čo už, do školy sa musí chodiť. Vstala som veľmi pomalinky z postele a po malých krôčikoch som sa blížila do kúpeľne. Keď som vyšla som v príjateľnejšej podobe. Obliekla som sa a vybrala sa do školy. Na tvári sa mi vyčaril úsmev. Zase sa so všetkými uvidím. Už sa neviem dočkať! Keď som došla pred školu, už bolo všetko prichystané na privítanie nových prvákov. Mali pekný program, tanec, príhovor pani riaditeľky a dokonca aj cédečka na krk, kde sú všetky pesničky z prvého stupňa. Pravdu povediac, trochu tým prváčikom závidím, lebo my sme takéto privítanie nemali. Po vstupe do školy som ostala v šoku: „To snáď nie je pravda. Naozaj máme triedu dole!“ zhrozene som pozerala na dvere našej novej triedy. No hneď na to vošli prváci, ktorým sme ako každý rok tleskali a vítali ich v našej o chvíľu 118 ročnej škole. Po privítaní sme nabehli do triedy a snažili sa obsadiť tie najlepšie miesta. Keď sme si už posadali, vošla pani učiteľka a privítala nás v triede, ktorá je vynovená a pekná. Oboznámila nás so školským poriadkom, rozdala nové žiacke knižky. Potom sme sa všetci porozprávali, a keď už zazvonilo, sme utekali na obed alebo domov.

7.trieda

Prvý deň v 7.A

„Pipip, pipip, pipip!“ Opatrne som rukou nahmatala budík a zaklapla som ho. Pozrela som sa naň. „Dokelu, dnes je prvý školský deň!“ zanedávala som a ťarbavo som zliezla zo schodíkov mojej postele. Umyla som sa a vypila som horúce kakao. Keď som sa nachystala, šup do školy!

Ako som čakala na prechode, kde stála modrá Fábica, zbadala som prvé kamošky. Hrnuli sa v skupinke priamo na mňa, a tak som sa k nim pripojila. „Ja som bola pri mori v Taliansku, a ty?“ spýtala som sa Kiki. „Ja som tieto prázdniny pri mori nebola.“ Odpovedala. „Aha.“ Pritakala som. A takto sme sa rozprávali o zážitkoch z prázdnin. Neskôr sme si vypočuli krátky príhovor pani riaditeľky a ešte si pozreli zopár tanečných a speváckych vystúpení. Hneď potom som išla za pani učiteľkou Bartošovou. „Budete mať triedu dole,“ oznámila nám veselo. „Čo?!“ boli sme všetci nešťastní. „Dole sú predsa samí prvostupniari!“ boli sme zhrození. Nahrnuli sme sa do školy. Nie moc šťastne sme vstúpili do novej, malej, ale musím uznať celkom útulnej triedy. Usadila som sa do lavice, ktorá je presne v strede triedy. „Sadneš si vedľa mňa, Kika?“ spýtala som sa. „Hej.“ Odvetila a prisadla si ku mne.

Pani učiteľka nám rozdala žiacke knižky a museli sme si ich vypísať a napísať si do nich, že sme boli oboznámení so školským poriadkom. Potom nám rozprávala niečo o školskom poriadku a vtom: „CRRRRRNNN!“ zazvonil školský zvonec a už bolo prvého školského dňa koniec.“

Veronika M. 7.trieda

Opäť v škole

Auuu! Nemo! Zvýšila som hlas na kocúra. Zrejme sa chcel hrať a poškriabal ma. Znovu som si ľahla a pokúšala som sa zaspať. Do kelu! Strhlo ma. Koľko je hodín??? Bolo 7:15. Uf, Nemo ešte že ťa mám. Vybehla som do kúpeľne umyť zuby, učesať vlasy a poumývať sa. Hneď na to nasledovala cesta so skrine. Napokon som schytila písacie potreby a kľúče. Po ceste som počúvala hudbu a mala som zmiešané pocity. Pri škole som stretla Maťu. Caw Anny! Caw! O malú chvíľku nás tam stálo viac. Asi 5, Baja, Maťa, Lívia, Marek a ja. Všetci sme sa rozprávali o zážitkoch z prázdnin...Keď so prišla do triedy (ktorú máme mimochodom dole) mala som zmiešané pocity. O chvíľku zazvonilo. Do triedy vstúpila pani učiteľka Bartošová. Bola som dosť rada, pretože by som si nevedela predstaviť inú triednu. V celku sa nič nezmenilo. Aj keď musím vždy ráno vstávať, do školy chodím rada, ale

7.tr Anna-Mária B.

Slnečná sústava

Projekt

Prvý rok máme geografiu a učíme sa o slnečnej sústave. A tak som urobila projekt o slnečnej sústave. Pomáhala mi teta. Trvalo mi to dlho, ale vyplatilo sa to. Pani učiteľke sa môj projekt veľmi páčil. Našla som ho vo veľmi zaujímavej knihe - Veľký ilustrovaný atlas sveta a vesmíru, ktorý mi kúpila mama. Postup bol takýto: Najskôr som si pripravila kartón, ceruzku, vodu, farby, knihu a kružidlo. Teta mi požičala vešiak zo skrine. Knihu som si otvorila na strane 14-15, potom som si zobrala kartón a kružidlo a pravítkom som si odmerala veľkosť planét a na kartón som si ich s kružidlom obkreslila. No ale keď som začala strihať, to bol horor! Nožničky boli tupé. Potom som začala s voduškami maľovať, ale farba bola akási svetlá. Mama ma prišla kontrolovať a zistila som, že máme aj temperky. Potom som všetky planéty opatrne vymaľovala. Po dvoch týždňoch bola práca hotová.

Dostala som za ňu jednotku.

Darinka Hudecová 5.2

Svetová výstava psov

Bol piatok , sychravý októbrový deň , ale aj tak nás to neodradilo a išli sme na celosvetovú výstavu psov. Cestou sme dvakrát prestupovali, napokon sme konečne dorazili pred Inchebu. Už cez plot sme obdivovali nádherných psíkov. Keď sme vstúpili, psíkov sme už videli v plnej kráse. Bolo tam strašne veľa rás. Od najväčších po najmenších, od krátkosrstých po dlhosrstých a od domových psov až po tých poľovníckych. Mali sme pocit, že majitelia svojich psíkov až moc rozmaznávali. Česali ich, umývali, niektorých nechali prikrytých dekou spať na vlastnej stoličke. Nie každý majiteľ dovolil svojho psa hladkať, ako keby sa o nich báli. No aspoň odpotiť nám ich dovolili. Dost' nám vadilo, že na chodníkoch boli psie extremity, niektorým sa do nich podarilo aj stúpiť. Zatiaľ sme obdivovali psíkov umiestnených na vonkajšom výstavisku. Ale začalo hrozne pršať a drkotali sme sa od zimy. Tak sme sa radšej išli schovať pod strechu. Tu sme zistili, že veľká časť výstavy sa koná aj vo vnútri. Práve sa v jednej hale konala súťaž statočnosti. Prebiehali tam však aj iné súťaže rôznych plemien. Tí psi, ktorí súťažili, boli naozaj statoční. Ľudia im veľmi tleskali. Ale naopak, niektorí psi boli rozrušení, možno sa im nechcelo alebo sa báli. Porota mala dost' ťažké rozhodnutie, ale predseda musel niekto zvíťaziť. Keby sme boli porotcovia, dali by sme všetkým psíkom za ich statočnosť zlatú medailu. Bolo to napínavé, nevedeli sme, čo si skôr prezerať. Tak sme fotili, aby sme si všetko mohli doma znova poprezeráť. Boli tam aj rôzne obchodíky s potrebami ako pre psíkov tak aj pre ľudí. Na prehliadku sme mali 2 hodiny a čas sa krátil. Kým sme si všetko popozerali, ostávalo 5 min do odchodu. Pobrali sme sa ku vchodu. Hneď ako sme sa všetci našli, vybrali sme sa v hustom lejaku späť domov. Bol to zaujímavý , i keď upršaný deň. Ďakujeme p. učiteľkám, že nás na výstavu zobrali.

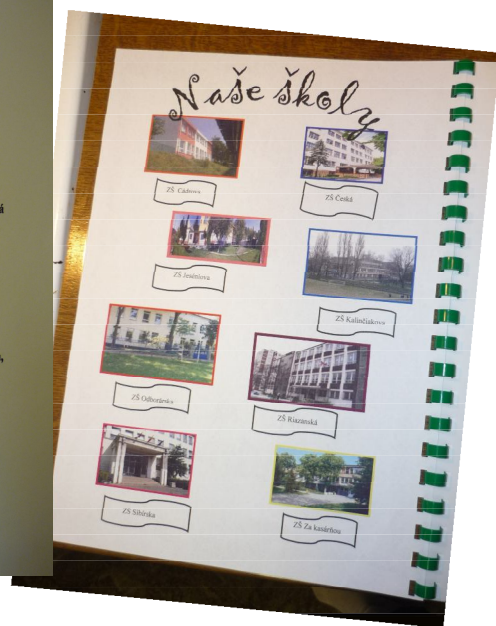
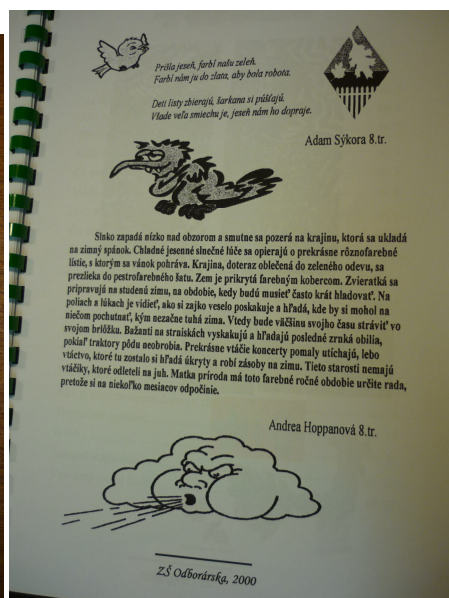
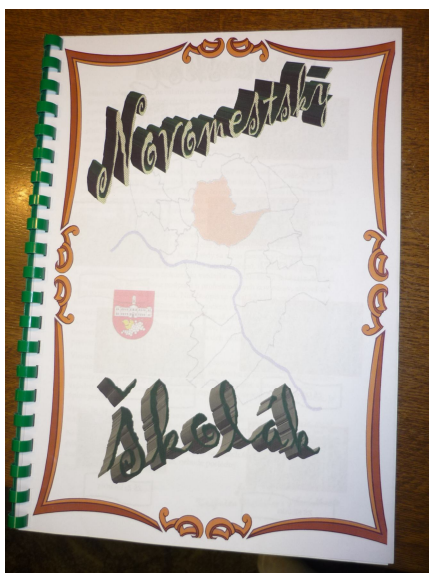
Veronika a Kika 7.trieda, Anička a Kika 5.trieda

Stretnutie RR v knižnici

V októbri sme navštívili knižnicu na Pionierskej. Prišli sme sa pozrieť na prezentáciu časopisu „NOVOMESTSKÝ ŠKOLÁK“. Dozvedeli sme sa, že v tomto časopise sú príspevky zo všetkých školských časopisov Nového mesta. Dávali nám rady, aké chyby nemáme robiť pri písaní príspevkou do časopisu a ako ich máme písať. Na každú školu poslali jeden výťah „NOVOMESTSKÉHO ŠKOLÁKA“, ktorý bude vychádzať každé 3 mesiace.

Stankovičová, Gubičová 9.r

BIBLIOTÉKA

Jedného sychravého dňa 21.10 sme sa vybrali s p. uč. Sekerkovou na bibliotéku. Najprv sme išli električkou na Hlavné námestie a potom sme sa vybrali cez Michalskú bránu k Inchebe, kde sa konala výstava kníh. Vošli sme dnu a pani učiteľka nás rozdelila do skupín. Bolo to veľmi zaujímavé. Kúpili sme si aj knižky. Napríklad Paula a Barbora si kúpili knižku Princeta a kapitán a Matúš si kúpil Taliansku kuchárku. Rebeka kúpila pre sestričku vymaľovánky a Juro si kúpil knihu o bojových umeniach. Keď sme došli do školy p. učiteľka nás pochválila. My sme mali dobrý pocit a išli sme spokojne domov.

Laura K. 6.tr

Jeseň

**Bola raz jedna krásna slnečná jeseň,
šarkany o nej spievali zaľúbenú pieseň.
Tú pieseň všetky deti veľmi radi mali,
na hudobnej výchove ju stále pospevovali.**

V tej piesni sa spieva:

**„Bola raz jedna jeseň,
ktorej zobral vietor bielizeň.
Blúzky sa vznášali vo vetre,
deťom ukradol farebné svetre.
Vtedy ho nemal nikto rád,
lebo syčal ako divý had.
Potom sa do oblohy zaľúbil.
aj prsteň zlatý jej kúpil.
dokonca bola reč aj o svadbe.
No vietor sa zapáčil inej babe.
Tá baba sa naňho usmievala,
a obloha mu kopačky dala.
Odvtedy sa vietor prechádza sám...“**

**Dnes sa vznáša až ku hviezdám.
Ooou jée , jée...**

Anička a Kika 5.tr.

BLÁZNIVÝ SEN

(NONSEN)

Išla som raz na túru,
Brala som si aj kuru.

Potkla som sa o drevo
udrela som si koleno.

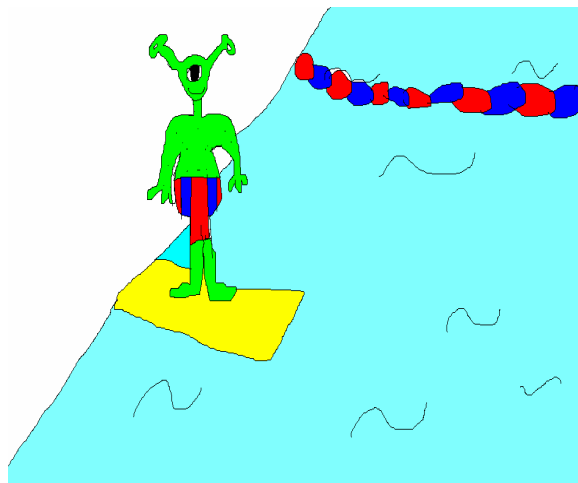
Sadla som si na slimačí dom,
stojí pri ňom cukríkový strom.
A ja ho mám veľmi rada,
ale je v ňom malá zrada.

Cukríky sú biele ako noc
nechutia mi strašne moc.
Ryby tie ich schrú mali,
žabám červeným nič nenechali.

Kura stále škreľavo spieva,
že sa tá mačka usmieva?
Mačka mňauká hav – hav,
psíček havká mňau – mňau.

To je teda zvláštny svet,
rozkvitá v ňom bláznivý kvet.
Mimozemšťania sa tu kúpali,
pozemšťania z Marsu vodu núkali.

Čarodejnice tu veselo skákali,
a prasatá doma s láskou lietali.
Tam je stále dlhokánsky deň.
Som rada, že to bol len zlý sen.

Darinka H. 5.trieda

SONETY našich siedmakov

Rodičia Veronika Molnárová

Láska k rodičom Filip Lajcha

Rodičia sú moji najbližší,
priznávam moji najmilší.

Láska k rodičom je ako dážď,
ktorý z neba padá,

Sú láska moja jediná,
rodičia sú moja rodina.

ktorý kúpiť sa nedá,
je ako čarovný plášť.

Vôňu tatinka vždy spoznám,
keď ho večer silno objímam.
Pusu mu dám sladkú ako med,
za to čo super uvaril na obed.

Láska k mojej sestre je ako dom,
Lčasto mi perá kradne,
a potom uteká a na zem spadne,
je ako strom, kde udrie hrom..

Maminka ma večer pohladza,
dobré rady mi privádza.
Poďakujem jej pusou na líca.

Láska k mojej mame je ako kvet,
veľká ako svet
a tak veľmi jedinečná.

Svoju mamičku, otecka rada mám,
vždy sa na nich sladko usmievam.
Lásku im za tú ich srdečne dám.

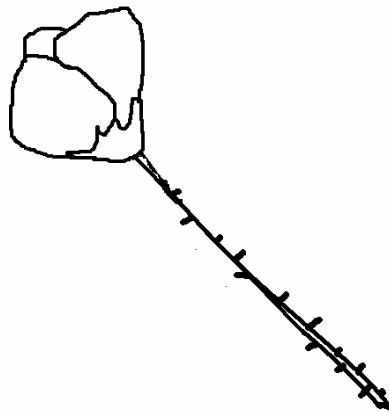
Láska k otcovi je ako voda,
ktorá sa do rúk chytiť nedá
a pritom je tak skutočná.

Láska k rodičom Norbert Štefanka 7.tr

Mám rad svoju mamičku,
dám jej zlatú ružičku.
Môj tatíček dobrý je,
celý týždeň pracuje.

Mam rad svojich rodičov,
Potrebný sú ako soľ.
Učia nás len dobre veci,
jedlo strčia hneď do peci.

Snívam sniček veľmi krásny,
ráno mávam pohľad jasný.
Nový deň zas začína,
v škole bude opäť psina.
S chlapcami sa jašíme,
dievčatám zle robíme.

Láska k rodičom Pet'o Bomba

Chcel by som toho toľko napísať
a zároveň mi nič nenapadá.
Nemal by som s tým problém mať
preto usilovne slová hľadám.

Keby som bol maliar Monet
namaľoval by som krásny obraz.
Možno aj preňho píšem sonet
a toto je môj malý odkaz.

Smútok ma celého zahalil
kto vo mne nádej zapálil?
Hľadám osobu milovanú, známu...

Nadýchnem sa a poviem svetu
dá sa to aj bez sonetu
že ľúbim všetkých sestru, otca, mamu.

Boli sme zvedaví - INTERVIEW

Žiačky siedmeho ročníka vyspovedali novú pani učiteľku, ktorá učí prváčikov.

My: Dobrý deň pani učiteľka, môžeme s vami spraviť rozhovor?
P.uč: Áno, samozrejme.
My: Ako sa vám páči na našej škole?
P.uč: No, na to že je to moja prvá škola tak zatiaľ výborne.
My: Ste spokojná s deťmi na našej škole?
P.uč: Ja mám prvákov, a tí su zatiaľ super (úsmev)
My: Učíte vašich prvákov všetky predmety?
P.uč: Nie , neučím ich angličtinu a slovenčinu.
My: Zariad'ovali ste si túto triedu sama?
P.uč: Áno, ale pomohli mi s ňou aj ostatné kolegyne.
My: páči sa vám prostredie školy?
P.uč: Áno je pekné , len tá fabrika na boku mi vadí.
My: Ste spokojná so stravou v jedálni?
P.uč: Dá sa povedať že hej.
My: Ako vychádzate s ostatnými kolegyňami?
P.uč: veľmi dobre, ale väčšinu času trávim v triede.
My: A s ktorou si rozumiete najviac?
P.uč: Najčastejšie som s Milkou Miznerovou ,tak asi s ňou.
My: Aký predmet vás najviac bavil v škole?
P.uč: Mňa najviac bavila angličtina a matematika.
My: A kde ste študovala?
P.uč: Študovala som na Orave.
My: Máte manžela, alebo deti?
P.uč: Nie som slobodná a bezdetná ☺
My: Bývate ďaleko od našej školy?
P.uč: Nie , mám to cca 15minút autobusom a 10 pešo. Bývam pri zimnom štadióne.
My: Ďakujeme za to že ste si našli čas a poskytli nám rozhovor do školského časopisu.

Napísali : Veronika Molnárová, Kristína Sláviková a Martin Pekarík

**BOLI SME NA TRENNIANSKOM
HRADE**

Začalo sa to v jeden deň ráno, keď sme prišli do školy. Zo školy sme išli peši na stanicu. Na stanici sme sa chvíľu porozprávali a potom sme išli do vlaku. A vo vlaku sme mali rezervované 2 kupé a v jednom som sedela ja, Lucy, Žofka a Simona a v 2 kupé sedeli chalani a pani učiteľka. Vystúpili sme v Trenčíne na hlavnej stanici a strašne pršalo. Potom sme šliapali na hrad cez takú chodbu so strašne veľa schodmi. Povieť vám, bola to fuška. Cestou tam sme videli delo, katapult a studňu lásky. Pani učiteľka nám dala úlohu, aby si zistili čo najviac informácií o hrade, lebo budeme mať kvíz.

Čakali sme pred bránou asi 10 min. a potom nás prišla zavolať milá sprievodkyňa. Boli sme v troch palácoch a volali sa takto: Barborin palác, Zápoľských palác, a Ľudovítov palác. Bola tam aj rotunda a ak neviete čo je to rotunda, tak to je akoby starý kostol. Bol priamo v hrade a to značí, že je veľmi starý. Taký malý a okrúhly. Bol to nádherný zážitok.

Potom sme si išli kúpiť suveníry a potom nás pozvala pani učiteľka do čajovne na čaj. V čajovni sme sedeli na zemi pri pidi midi stole. No a v čajovni sme si kúpili tiež suveníry. Bol to úžasný výlet!

Lucka Vlčíková, 4.B

Navštívili sme Trenčiansky hrad

Moji spolužiaci a ja sme boli na Trenčianskom hrade. Bol dosť starý. Pani sprievodkyňa nám dokonca hovorila, že vyhorel. Vonku boli aj delá, katapulty z vojny. Išli sme tam vlakom. Strašne nám pršalo. Išli sme dosť vysoko. Potom sme išli do hradu. Až potom sa to začalo. Boli sme s pani sprievodkyňou. Pozerali sme si obrazy ľudí a tak sme sa dozvedeli, kto a kedy žil na tomto hrade. Potom sme išli do najvyššej veže. Bolo tam dosť zima až som si musel dať rukavice. Ale ten výhľad bol úžasný. Celý Trenčín sme mali ako na dlani. Bolo vnútri trochu strašidelné. Potom sme si boli kúpiť suveníry. Tri veže sa volali Barborín palác, Ľudovítov palác, Zápoľských palác. A keď sme išli do mesta tak nás pani učiteľka pozvala na čaj do čajovne, lebo bola dosť zima. Ja som si dal s kamarátom energy čaj. Niektorí si zas dali iný čaj. A z každého sme mohli ochutnať. Aj pani učiteľka mala dosť dobrý čaj.

Allen Hlavenka 4. trieda

Hrozný Halloween

Na povale v starej chate v strede lesa sa o týždeň bude konať Halooween party. Chata je stará, špinavá a povala strašidelná a tiež sú tam veľké pavúky, dokonca tam aj zateká. Rodinka, ktorej tá chata patrí sa tam ešte nikdy neodvážila ísť. A v tej rodinke sú práve tie dvojčičky, ktoré v tejto chate na povale usporiadali Halloween party.

„Katka uprac mi farbičky a ja ti upracem celú izbu“- povedala Zuzka, keď im mamička povedala, aby si najprv upratali izbu až potom išli pripravovať chatu na party. Keď bol deň Halooweenu všetky kamarátky dvoch sestier prišli. Otecko tam nainštaloval telefón, aby mohli zavolať, keď budú niečo potrebovať. Tam sa hrali až z ničoho nič začal zvonit' telefón- a to tak strašidelne, že to bolo dost' aj na Halooween. A ako keby toho nebolo dost'- v tom niečo zaklopalo na dvere. Zuzka aj z Katkou išli otvoriť a tam čo vidia- Duch lieta v povetrí. Rýchlo zavreli a duch odletel. Potom zavolali ockovi, aby pre každého prišiel, ale otecko im samozrejme neveril. Tak tam museli prečkať skoro až do rána. Noc to bola strašnejšia ako strašná. Dievčatá s hosťami už nemali náladu sa hrať. Vôbec sa to nepodobalo na to, čo si predstavovali. Rozhodli sa zavolať ešte raz a otecko prišiel. A tak mali party doma. Katka čítala strašidelné príbehy a potom, keď už boli unavené, tak išli spať. Ráno sa zobudili a mamička im hovorí: „To nestrašilo naozaj, to my s oteckom.“

Uf - to si mohli vydýchnuť. Bol to strašný halloween. ☺

Žofka Soókyová zo 4.B

Halloween

28.10 sme prišli do školy a videli sme halloweensku výzdobu. A začala sa hodina! Pani učiteľka priniesla do triedy pomliaždené mozgy, kostru, a sviečky. Prvá bola angličtina, išli sme do iných tried a spievali sme pesničky na halloween. Naučili sme sa veľa o zvykoch v celom svete a dobre zvládnutú pesničku sme dostali cukríky v tvare kostry. Ešte predtým sme sa dozvedeli, že poobede je halloweenská párty. Potom bola matematika a na nej nám pani učiteľka dala strašidelný príklad a výsledok bol 6665 a ten, kto to vypočítal toho pani učiteľka namaľovala prvého na tvár. Všetci to máme veľmi radi! Potom sme sa už ako namaľovaní fotili a nakoniec sme si užívali namaľované tváre. Hrali sme rôzne súťaž, ktoré pre nás pripravené pani učiteľka. A tak sa skončil náš halloween day. Bol úžasný, veľmi sa teším na ten ďalší!

Lucy Nemčovičová,

Je streda 1.hodina slovenský jazyk s pani učiteľkou Žiakovou. Po tejto hodine sme išli na Bienále – výstavu ilustrácií detských kníh. Mali sme možnosť si obzrieť výtvyry mnohých šikovných rúk , krásne obrázky ilustrátorov z celého sveta. Po zakúpení vstupeniek sme sa išli prechádzať ulička po uličke, obraz po obraze. Boli tam vážne krásne obrazy, napríklad krásna srnka s malým srnčiatkom, alebo pan, ktorá si máčala nohy vo vedre a mala veľmi malého syna ako Janko Hraško , ten ma fakt zaujal. Samozrejme aj my, Slováci sme mali na výstave priestor pre naše najkrajšie obrázky. Nebolo ich síce veľa, ale boli krásne. Zlaté bolo aj to ako si prváčikovia z inej školy pozerali rozprávky s otvorenými ústami. Keď sme všetko so záujmom „obehali“, tak sme išli do McDonaldu. Tam sme si mi tri , ja , Nika a Nika kúpili Mc chicken a tiež aj pani učiteľky si dali to isté. Keď sme to všetko dojedli pokračovali sme vo výlete smerom na Obchodnú. Tam sme si pozreli obchod po obchode. Spokojní sme prišli späť do školy. Bolo SUPER.

Táňa O. 7.tr

VÝCHOVNÝ KONCERT

1.stupeň bol na výchovnom koncerte.

Bolo to všetko vlastne o hudbe. Pán moderátor nám ukázal hudobné nástroje (husle, fujara, gitara, harmonika..) a povedal, že ich môžeme aj vyskúšať. Kto sa hlásil, ten to mohol aj vyskúšať. Napr. z našej školy to mohol vyskúšať Erik Venuty- hral na

fujare. Skúšal to, skúšal , ale nedarilo sa mu to. Naše uši aj oči videli aj počuli ako moderátor písal do fľaše a pri tom aj spieval. Bol to pre nás veľký zážitok. Veľa ľudí sa ho aj pýtalo, ako sa to vlastne dokázal naučiť , hrať na hudobných nástrojov .

Chceli sme sa pridať, tak nás naučil jednu riekanku. Moderátor začal spievať svoju pieseň a prváci s druhákmi sa pridali.

Vyzval aj ostatných: „Tretiaci a štvrtáci spievajte s nami!“

Tak sme spievali až do konca a všetci sme mali dobrú náladu !!!

TRAN THAI HA /Andrejka 4.tr.

Aj žiaci II. stupňa boli na koncerte.

V jeden pekný deň (18.11) sme sa vybrali na výchovný koncert. Koncert sa konal v Kultúrnom stredisku na Vajnorskej ulici. Došli sme tam a čakali sme asi pol hodinu kvôli škole, ktorá sa zdržala. Začalo sa to tak, že nás uvítala pani moderátorka a zároveň speváčka. Prezradila nám , čo nás čaká a uvítala hudobníkov. A začala nám hovoriť o histórii Jazzu. Povedala nám aj, že černosi tancovali tiež na buggy-buggy. A Američania tancovali step. Hrali tam tieto hudobné nástroje: klavír, bicie, trubka. Dokonca zapojila do hry aj nás. Rado z deviatky si zahral s hudobníkmi. Odmenili sme všetkých obrovským potleskom.

NGUYEN NGOC ANH / Anička 5.tr.

Prišiel k nám Mikuláš

Jedného pekného zimného dňa, prišiel k nám Mikuláš.

Deti sa ho pýtali : „Aké darčeky nám dáš ?“

Pre dobré detičky, hrozienko a knedličky.

Pre zlé deti, cibulku a smeti a uhlie,
aby boli dobré.

Kristínka Šaňáková 5.tr

Mikuláš v škole

„Deti! Všetci ideme na školský dvor!“ zakričala na nás pani učiteľka. Vyrútili sme sa z triedy. Obula som si čižmy, zapla bundu a nasadila čiapku. Vybrala som sa von s kamoškami a všetci sa postavili okolo školského dvora. Chvíľu sa všetci rozprávali, keď v tom niekto zakričal: „Už ide! Je tu Mikuláš!“

A už sa k nám valil Mikuláš na koči, ktorý samozrejme ťahali kone. Mal oblečený dlhý biely kabát s vyšitými vločkami a takú istú čapicu. Dlhá brada mu siahala až po krk. Zastal a všetci spoznali. Niečo hovoril, ale ja som ho bohužiaľ slabo počula, lebo Mikuláš je už starý a má slabý hlas. ☺ Ale čo som začula bolo: „1.A.“ snažil sa zakričať a začal volať triedy. Vždy dvaja vybraní žiaci z každej triedy išli zobrať balík so sladkosťami. Všetkým ho odovzdal. Pravdaže, naše pani učiteľky si neodpustili poznámky ako napríklad: „Je to plné uhlia a zemiakov a nie sú v tom žiadne sladkosti.“ Smiali sme sa. Potom Mikuláš odišiel, lebo v Novom Meste je ešte veľa škôl, ktoré musí navštíviť. Pomaly sme sa nahrnuli do vnútra školy. Každý si v triede rozbalil Mikuláša a všetci boli šťastní.

Veronika Molnárová 7.A

4.12.09 k nám naozaj prišiel Mikuláš – na koči, ktorý ťahali nádherné koníky. A keďže deti z Odborárskej poslúchajú, nadelil im veľa sladkostí. Gaštankovia mu dokonca napísali básne. Prečítajte si tie naj.....

MIKULÁŠ

*Sneží, sneží, chumelí sa,
Mikuláš náš usmieva sa.
Darčeky má nachystané,
Pre detičky milované.
Sobíky už zapriahol,
Za deťmi sa rozbehol.*

Už sa blíži, záprah plný,
 Cukrikami zasypaní.
 Deti sú už natešené,
 Že budú všetky odmenené.
 Čertovi reťaze rinčia,
 Deti strachom kričia.
 Anjelik ich utešuje ,
 Pred čertom ich ochraňuje.
 Tak ako sme sľúbili,
 Všetci sme sa ľúbili.
 Rýchlo, rýchlo rozbaľ vrece ,
 Nikto z nás už čakať nechce.

Adriana Štefanková a
 Denisa Gubičová 9.A.

Zas prišiel ten čas,
 Keď príde medzi nás.
 Červená čiapka, Biely šál,
 Máme dnes Mikulášsky bál.

Na stromčeku gule červené,
 Všetky deti sú už nadšené.
 Na svete je veľa detí,
 Mikuláš k nim všetkým letí.

Dominika Martinovičová 3.B.

Mikuláš, ty priateľ náš,
 Veľa darov pre nás máš.
 Ďakujem ti, že mi uhlie nedávaš.

Sladkostí mám v balíčku veľa,
 Strhla sa oň veľká mela.
 Na sladkostiach som si pochutnal,
 A v kľude si ich vychutnal.

Marek Priesl 5.A.

Čakám, čakám,
 Na teba už rok,
 A posunuli sme sa,
 O slepačí krok.
 Mikuláš , Mikuláš,
 Čo mi pekného dáš?
 Ja ti dám chlebiček,
 A ty mi dáš perníček.

Dúfam, že mi nedáš zemiak,
 Radšej zo mňa bude dobrák.

*V škole som už dostal guľu,
Snáď nedostanem od teba cibuľu.*

Alan Dolán 5.A.

*Ahoj Mikuláš,
Čo mi dáš?
Budem dobrý chlapček,
Daj mi pekný darček.
Nechcem dostať cibuľu ,
Ani jednu korunu.*

*Máme ťa veľmi radi,
Radi by sme sa s tebou hrali.
Vymyslím ti peknú básničku,
A aj jednu pesničku.*

*Príď k nám v nedeľu,
Keď obletiš krásnu zemeguľu.
Už sa na teba teším,
A úlohy dobre riešim.*
Majka 3.A.

*Mikuláš roznášal darčeky,
Isto aj žiarivé zvončeky.
Keď letel oblohou s červenou tvárou,
Utreľ si zmrznuté líca do rukávov.
Len čo tak spravil zjavil sa čertík,
A takto povedal „Robíš si žartík?
Šmudla si či Mikuláš?“
Čo sa to v diaľke ligoce?
Ema si domov dupoce.
Rolnička v uchu jej vyzváňa,
Tam sa s ňou Mikuláš naháňa.*
Matej Kukurugya

Na svätého Mikuláša

I. Na svätého Mikuláša v nebi býva veľký ruch,
anjelici všetkým deťom robia úcty zo zásluh.
Dopoludnia vypisujú rôzne značky z hrubých kníh,
popoludní ukladajú dobré skutky vedľa zlých.
K večeru už uzly viažu, škriepok tam ver žiadnych niet,
a na váhach prevažujú Či to slýchal kedy svet?
Potom nosia na dlhý stôl úcty celkom hotové,
svätý Mikuláš z nich číta radom slovo po slove.
Keď už všetko videl, čítal, potom svoje vysloví:
„Dobrym veľa cenných vecí, zlým len prútik brezový.“

II. Len čo večer slnko zájde, celú zem hmla zahalí,
lebo deti na oblohe, anjelov by zbadali.
Na obláčkoch sem-tam chodia, držia v rukách hviezdčky,
tak si sedia, hľadajú si k detským srdciam cestičky.
Svetielka si povešajú nad oblaky vysoko,
na krídelkách letia-zletia do hustých hôr hlboko.
Tam vyčkajú pokiaľ okná po chalúpkach vyhasnú,
pokiaľ mesiac premôže hmlu, osvieti noc nejasnú.
Tu sa pustia po dedine, vráta plné písma máš,
rozdávajú vaše dary, ako kázal Mikuláš.

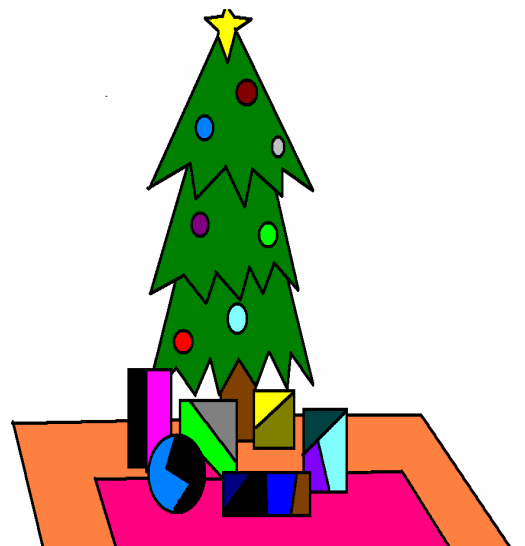
III. Ráno ešte pred svitaním prebudí sa dedina,
mesiac bledne za oblakmi, žiara hviezd už zhasína.
Tma pomaly v izbe redne, deti hľadia do okien.....
Koľko túžob, zvedavostí skrýva v sebe tento deň?
Po anjeloch ani stopa: vrátili sa do nebies,
len páperia plné dvory, sť'a by z cukru celý les.
V oblokách, hľa, mnoho darov, radosť na to pozerat'.
Radujú sa dobré deti, raduje sa otec, mať.
Na svätého Mikuláša v nebi býva veľký ruch.
anjelici všetkým deťom robia účty zo zásluh.

Adriana Štefanková, 9.A

Vianoce

Na každý kútik sneh padá,
každý kúsok Bratislavy prehľadá.
Všade je bielulinká perina,
studená ako letná zmrzlina.
Aký sviatok k nám prichádza?
No predsa Vianoce – a s nimi pokojná nálada!

Sviatok, ktorý nemá ani trochu hrdze.
Na ten sviatok kupujeme sladké ovocie.
Pod stromčekom sú očakávané darčeky
a na ňom zvoní ligotavé zvončeky.
Vianoce sú už za našimi dverami.
Deti! Prichádza dedo Mráz s balíčkami.

Darinka H. - báseň , NGUYEN NGOC ANH / Anička –obrázok 5.tr.

Ako trávime Vianoce

Každé Vianoce smaží mama kapry. My zatiaľ pripravujeme vianočný stromček. Pozrieme si vianočné filmy (napr. Perinbaba, Mrázik...) a zjeme, čo nám pripravila mamička. Keď dojdeme chutnú večeru a dopozeráme vianočný film, tak si pôjdeme odbaliť darčeky . Deti to na Vianociach majú najradšej. A najkrajšie je na tom, že vonku sneží (a dúfam, že bude snežiť aj tento rok). Keď dorozbaliť darčeky, všetci sme šťastní . A tak trávime každé Vianoce !!!!!

Tran Thai Ha / Andrejka 4.tr

VTIPY ZO ŽIACKEJ KNIŽKY / PRIPRAVILA VERONIKA MOLNÁROVÁ

Mal nohy mimo školskej budovy (v okne).

Desiatuje cibuľu obťažuje zápachom.

Strká si lentilky do nosa a hrá všetkými farbami.

Prinesol do školy prášok na pečenie predstieral predaj drog.

Vyhodil spolužiakovi pero z okna so slovami : „Keď ťa má rado, vráti sa.“

Priniesol do školy jed na potkany, s úmyslom vyskúšať ho na učiteľovi.

Rozbil okno a vyhováral sa že nemôže dýchať.

Smrká mi do výkladu.

Vedomosti vašej dcéry sa rovnajú nule, pre postup do vyššieho ročníka je potrebné, aby sa minimálne zdvojnásobili.

Stále sa hlási.

FÓRIKY

Príde farár na omšu a sťažuje sa miništrantovi: „To nie je možné! V kostole ani noha! Dokonca ani organista neprišiel! Kto bude teraz hrať? „ Slovensko s Kanadou.“

Mamička na pieskovisku synčekovi: „ Nebi toho chlapčeka lopatkou po hlave. Spotíš sa a prechladneš.“

Viete , aký je najdlhší jedálenský príbor?

??

Infúzia.

O čo sa hádajú 4 blondínky v aute?

??

Kto bude sedieť pri okne.

Pani učiteľka kreslí prvákom na tabuľu jablko. Janko povie že vyzerá ako zadok. Pani učiteľka sa hneď rozplače a ide na chodbu. O minútu príde riaditeľ a pýta sa: „ Kto rozplakal pani učiteľku? A kto nakreslil na tabuľu ten zadok?

Očný lekár vyjde z ambulancie a pýta sa pacientov : „ Vidíte ma všetci?“ „ Áno.“ „Tak choďte domov, vy simulanti!

Blondínka si robí vodičák. Nasadne do auta a hovorí : „ Aha , volant. To je na to , aby som mohla ísť s autom do zákruty. Aha dierka na kľúč. To je na to, aby som mohla naštartovať. Potom sa pozrie na zem a hovorí : „ Ups, nastal problém. Tri pedále a ja mám iba dve nohy.

Vianočné zvyky vo svete

Kto z vás by sa netešil na Vianoce a na zvyky spojené s týmto sviatkom? Tie naše, slovenské, poznáte všetci. Ale viete, ako oslavujú tento sviatok vo svete? Môžete si to prečítať a poučiť sa o tom na tejto strane.

Fínsko

Celý svet verí, že Santa Claus býva vo Fínsku, preto mu tam posielajú svoje vianočné prania všetky deti. V tejto krajine nekonečných príbehov nechýba vianočný stromček v žiadnom dome, obchode či na námestí. Fíni pod ním tancujú a spievajú a tešia sa z darčiekov, ktoré im nosí veľký Ukko v červenom kabátiku s dlhou bielou bradou a pol metrovou čiapkou s roľníčkou.

Nórsko

V rybárskej veľmoci, Nórsku, sa nesmaží kapor, ale sa pečú kurčatá a podáva sa sladká kaša s kandizovaným ovocím a mandľami, či puding poliaty sladkým likérom. A deťom nenosí darčeky Santa Claus, Ježiško, ani Dedo Mráz, ale koza. Podľa rozprávky o kráľovi Olafovi, ktorý zachránil pred smrťou vianočnú kozu a tá mu z vďačnosti prinášala liečivé bylinky.

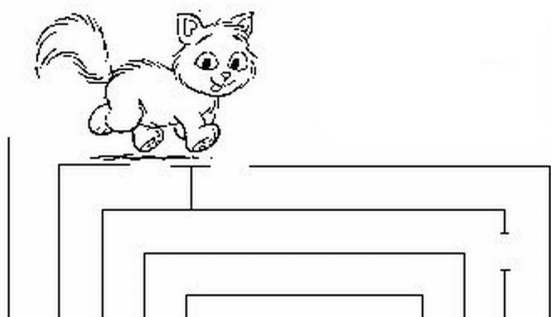
Poľsko

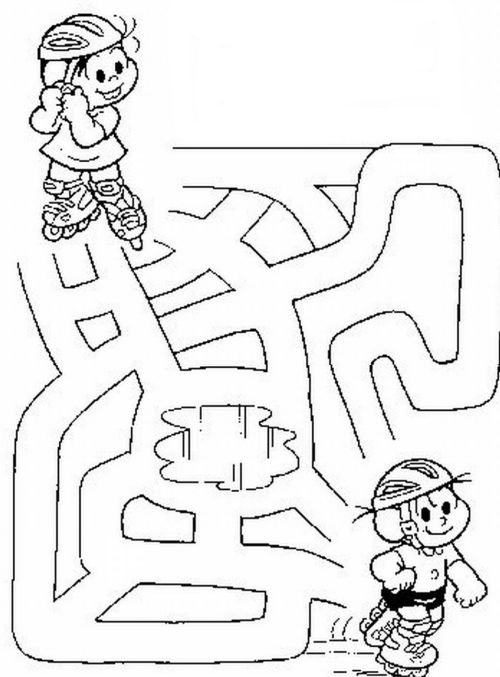
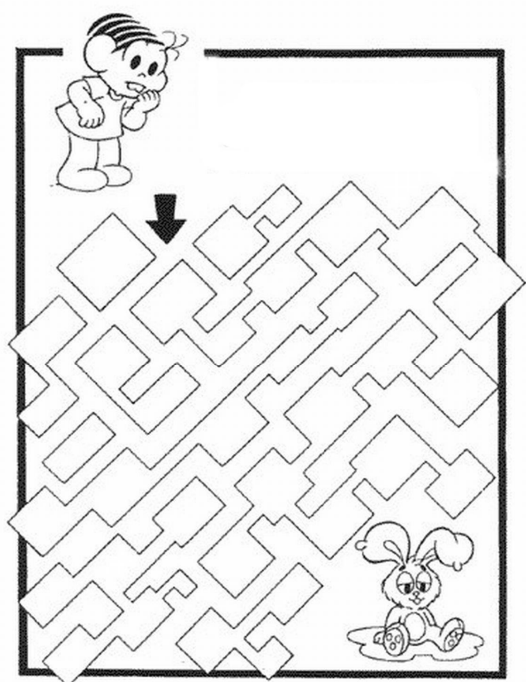
V čase Vianoc Poľsko ovládne symbol Betlehema. Hrá sa ako divadlo na ulici, súťaží sa o ten najkrajší a symboly jasličiek sa kladú aj na stôl. Poliaci dodržiavajú prísny pôst celý Štedrý deň. Až keď sa objaví prvá večerná hviezda, začne sa podávať dvanásť chodov, ako je 12 mesiacov v roku. Kapor v sladkej omáčke so slivkami, boršč z červenej repy, moriak, rybacia polievka, kapusta s hriabami, biely chlieb či žemle v mlieku, dochutené makom a hrozienkami.

Nemecko

V kolíske adventných vencov a kalendárov sa začínajú rozdávať darčeky na Mikuláša. Na Štedrý deň ich nosí Ježiško alebo vianočný duch s ryšavými vlasmi v plášti s kapucňou, ktorý neposlušné deti odnáša vo vreci. Mamičky pečú perníčky a pripravujú hus, pečené klobásy a zemiakový koláč. Niekedy ich vyrušia koledníci, ktorí hádzu do okien hrach. Najväčšiu tradíciu má v Nemecku bohato vyzdobený stromček.

Pre najmladších spolužiakov

Nájdite správnu cestu!!!